

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 lit. g) i ust. 3 lit. b) dyrektywy Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. i aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że rezygnacja przez jedno państwo członkowskie z poboru podatku kapitałowego nie stanowi przeszkody dla tego, by spółka należąca do jednej z kategorii wskazanych w art. 3 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy była kwalifikowana jako spółka kapitałowa do celów poboru podatku kapitałowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. g) tej dyrektywy przy przeniesieniu jej rzeczywistego centrum zarządzania z tego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, w którym podatek ten jest nadal nakładany. Jednakże wykładnia taka nie może wspierać zachowań, które charakteryzują się tworzeniem sztucznych struktur w wyłącznym celu uzyskania korzyści podatkowej. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy pośród okoliczności zawisłej przed nim sprawy nie kryją się obiektywne elementy wskazujące na praktykę stanowiącą nadużycie.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2007 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Cour d'appel de Montpellier — Francja) — Postępowania karne przeciwko Danielowi Escalierowi (C-260/06) i Jeanowi Bonnarelowi (C-261/06)

(Sprawy połączone C-260/06 i C-261/06) (¹)

(Środki ochrony roślin — Przywóz równoległy — Procedura udzielania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu — Dopuszczalność — Warunki — Poszanowanie zasady proporcjonalności)

(2007/C 315/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Montpellier

Strony w postępowaniach karnych przed sądem krajowym

Daniel Escalier (C-260/06) i Jean Bonnardel (C-261/06)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Montpellier — Wykładnia art. 28 i 30 traktatu WE oraz dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1) — Uregulowania krajowe, które nakładają na rolnika dokonującego przywozu, wyłącznie na potrzeby jego

gospodarstwa rolnego, środka ochrony roślin pochodzącego z innego państwa członkowskiego, w którym objęty jest on zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wydanym zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, obowiązek uzyskania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu w ramach uproszczonej procedury wydawania zezwoleń, która jest objęta opłatą w wysokości 800 EUR, w celu sprawdzenia, czy przywożony środek spełnia kryteria identyczności

Sentencja

Państwo członkowskie może uzależnić przywóz równoległy danego środka ochrony roślin pochodzącego z innego państwa członkowskiego, w którym ten środek jest już dopuszczony do obrotu, od uzyskania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu w ramach uproszczonej procedury wydawania zezwoleń, jeżeli przywóz jest dokonywany przez rolnika wyłącznie na potrzeby jego gospodarstwa rolnego, a zezwolenie na dopuszczenie do obrotu udzielone w ten sposób ma charakter indywidualny w stosunku do każdego podmiotu gospodarczego. Udzielenie tego zezwolenia nie może być uzależnione od opatrzenia przywiezionego produktu własną marką danego podmiotu gospodarczego, jeżeli jest on rolnikiem dokonującym przywozu równoległego wyłącznie na potrzeby swojego gospodarstwa rolnego. Udzielenie tego zezwolenia nie może być również poddane obowiązkowi uiszczenia opłaty, która nie jest adekwatna do kosztów poniesionych w związku z kontrolą lub działaniami administracyjnymi wymaganymi do zbadania wniosku o udzielenie zezwolenia. Możliwe jest jednakże, z zastrzeżeniem poszanowania zasady proporcjonalności, zryczałtowane ujęcie takich kosztów.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2007 r. — J. C. Blom przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-344/06 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga o odszkodowanie — Odpowiedzialność pozaumowna — Mleko — Opłata dodatkowa — Ilość referencyjna — Producenci, którzy podjęli zobowiązanie do niewprowadzania do obrotu — Producenci SLOM 1983 — Niewznowienie produkcji z chwilą wygaśnięcia zobowiązania)

(2007/C 315/30)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: J. C. Blom (przedstawiciele: Pijnacker Hordijk i S. C. H. Molin, advocaten)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A.-M. Colaert, pełnomocnik), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. van Rijn i M. van Heezik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 30 maja 2006 r. w sprawie T-87/94 Blom przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji, na mocy którego Sąd oddalił skargę o odszkodowanie, złożoną na podstawie art. 178 traktatu WE (obecnie art. 235 WE) i art. 215 akapit drugi traktatu WE (obecnie art. 288 akapit drugi WE), z tytułu szkody poniesionej rzekomo przez skarżącego z powodu unieвозмоwienia mu wprowadzania do obrotu mleka na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. dotyczącego zasad zastosowania opłaty zgodnie z art. 5c rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 90, str. 13), zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1371/84 z dnia 16 maja 1984 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej określonej w art. 5c rozporządzenia nr 804/68 (Dz.U. L 132, str. 11).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) J. C. Blom zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam, Niderlandy) — J. A. van der Steen przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht

(Sprawa C-355/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Samodzielna działalność gospodarcza — Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością — Wykonywanie czynności związanych z działalnością spółki przez osobę fizyczną będącą jej jedynym zarządzającym, udziałowcem i pracownikiem)

(2007/C 315/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J. A. van der Steen

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam — Wykładnia art. 4 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Pojęcie samodzielnej działalności gospodarczej — Osoba fizyczna, której jedną działalnością jest faktyczne wykonywanie wszystkich czynności spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jako jej jedyny zarządzający, udziałowiec i pracownik

Sentencja

W rozumieniu art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku osoba fizyczna, która wykonuje wszystkie prace w imieniu i na rachunek spółki na podstawie umowy o pracę wiążącej ją z tą spółką, będąc ponadto jedynym współnikiem, zarządzającym i członkiem personelu pracowniczego tej spółki, sama nie jest podatnikiem w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 25 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-440/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 97/271/EWG — Zanieczyszczenia i substancje szkodliwe — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Artykuły 3 i 4)

(2007/C 315/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)